

[Første næstformand.]

ling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Sluttelig foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om fastsættelse af kapitels-takster.

Lovforslagets §§ 1-5 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Kaj Andresen): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den i London, Moskva og Washington den 11. februar 1971 undertegnede traktat om forbud mod anbringelse af kernevåben og andre masseødelæggelsesvåben på havbunden og i dens undergrund.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXVIII) findes i tillæg A. sp. 3169, fremsættelsen i tidenden sp. 4456).

Forslaget sattes til forhandling.

Per Hækkerup: Jeg vil gerne takke ministeren for nedrustningsspørgsmål, fordi dette forslag til folketingsbeslutning er blevet fremsat så prompte, som tilfældet er. Det var i februar, de store magter nåede til enighed om denne konvention, og jeg synes, det er særdeles prisværdigt, at vi ikke mere end godt to måneder efter har forslaget til behandling her i folkettinget. Hvis vi skulle gå hen og blive et af de første lande, der ratificerer denne konvention, vil jeg også betragte det som udmærket. Der kan for mig ikke være nogen som helst tvivl om, at det er både i verdensfredens og i Danmarks interesse, at denne konvention bliver ratificeret i det tilstrækkelige antal lande til, at den kan træde i kraft.

Jeg mener ikke, at der i og for sig er nogen grund til at gå ind i en længere debat. Sådant som konventionen er udarbejdet, betyder det, at vi enten må tage den, som dens ordlyd er, eller lade være at tage den. Der er ingen mulighed for at stille ændringsforslag.

Såvel i ministerens fremsættelse som i bemærkningerne til forslaget er der redegjort for den historiske udvikling, og jeg skal på socialdemokratiets vegne sige, at vi både mener, at konventionen i sig selv har værdi, om end måske nok forholdsvis begrænset, og at vi ser den med glæde som et led i en række internationale vedtagelser, der er udtryk for den afspændingspolitik, som der er bred enighed om i det høje ting at Danmark skal støtte.

Jeg vil med disse få bemærkninger give vor tilslutning til, at beslutningen i folkettinget tages.

Erik Kragh: Som det fremgår af traktatens tekst, drejer det sig om et forbud mod anbringelse af kernevåben og andre masseødelæggelsesvåben på havbunden og dennes undergrund uden for 12 sømiles grænsen. Traktaten er, som det vist også står nævnt i ministerens fremsættelse, et resultat af et kompromis mellem De Forenede Stater og Sovjetunionen, og det har ikke været muligt at inddrage andre våben end masseødelæggelsesvåben i traktaten. Det er i og for sig forståeligt, at man ikke på dette tidspunkt kan give slip på mulighederne for at udlægge miner, som jo væsentligt har et defensivt formål, og at man ikke kan give slip på apparater til kontrollering af undervandsbådsvirksomhed.

Traktaten må ses som et skridt, og et glædeligt skridt, der sammen med andre efterhånden kan føre til en mindskelse af spændingen og til normale forhold. Når nedrustningen hidtil kun har kunnet opvise begrænsede resultater, er grunden hertil, at den hænger sammen med storpolitiske problemer, det vil sige modsætningsforholdet imellem staterne, sikkerhedspolitiske problemer osv. Hvis man, hvad der nok ikke vil være unaturligt, ved en sådan lejlighed skulle gøre en slags status på dette område, vil man se, at vi trods alt i de sidste 10 eller bare 8 år er nået et stykke frem ad vejen. Jeg tænker på prøvestopaftalen i 1963, som